

Hej, Slované.

Řízně.

TEN. I.
II.

Hej, Slo - va - né je - ště na - še slo - van - ská řeč ži - je,
Ja - zy - ka dar svě - řil nám Bůh, Bůh náš hro - mo - vlád - ný,

BASS I.
II.

do - kud na - se věr - né srd - ce pro náš ná - rod bi - je: ži - je ži - je
pro - to ne - smí nám jej vy - rvát na tom svě - tě žá - dny. Inechť si je

ff

duch slo - van - ský, bu - de žít na vě - ky. Hrom a pe - klo, mar - né va - še
to - lik li - dí, ko - lik čer - tů vpe - kle, Bůh je s ná - mi, kdo pro - ti nám,

fff

1. pro - ti nám jsou vzte - ky, vzte - ky. 2. *fff* Na konec.
to - ho náš hněv sme - te, to - ho náš hněv sme - te. Hu - rá! hu - rá! hu - rá!

Hej, Slované!

Hej, Slované, ještě naše
slovanská řeč žije,
pokud naše věrné srdce
pro náš národ bije.
Žije, žije duch slovanský,
bude žít na věky;
hrom a peklo marné vaše
proti nám jsou vzteky.

Jazyka dar svěřil nám Bůh,
Bůh náš hromovládny,
nesmí nám ho tedy vyrvat
na tom světě žádný;
i nechať je kolik lidí,
tolik čertů v světě:
Bůh je s námi — kdo proti nám,
toho Perun — smete.

Nechať také se nad námi
hrozná bouře vznese,
skála puká, dub se láme,
země ať se třese;
my stojíme stále pevně,
tak jako zdi hradné;
černá zem pohltní toho,
kdo odstoupí zrádně.

